

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Aυτό που συνταράσσει τον Άλκη είναι η αποκάλυψη. Τι έπρεπε να πει σε αυτούς τους ξένους που τον κοιτούσαν ψυχροί και αμίλπτοι.

Μπορούσε εκείνη την στιγμή να αρχίσει να τους λέει την ιστορία των πέντε πινάκων της Γαλλίδας κόμισσας, και πως ο καθηγητής του της ζωγραφικής στο πανεπιστήμιο του αποκάλυψε το μυστήριο με τους ξεχασμένους για χρόνια πίνακες;

Μάλλον θα γελούσαν με την ιστορία του και ακόμη το χειρότερο δεν θα πίστευαν την εκτίμησή του ότι οι πίνακες είναι αυθεντικοί.

Όμως ο Άλκης βρέθηκε ξαφνικά αντιμέτωπος με ένα σοβαρό καλλιτεχνικό γεγονός που κάτω από άλλες περιστάσεις θα θωρείτο μια από τις σημαντικότερες καλλιτεχνικές αποκαλύψεις.

Οι ξεχασμένοι από χρόνια πίνακες βρίσκονται τώρα πάνω στο γραφείο του Τζακ Χιούστον και όλοι στην αίθουσα τον κοιτούν σοβαροί και αμίλπτοι περιμένοντας την γνωμάτευσή του.

Πολλά ερωτηματικά στριφογύριζαν στο μυαλό του.

Γνώριζε ο Τζακ Χιούστον την ιστορία των πινάκων;

Μάλλον όχι. Διαφορετικά δεν θα προχωρούσε σε διαπραγματεύσεις με τον άνθρωπο που του πουλούσε τους πίνακες, σιωπηλά χωρίς να ζητάει την γνωμάτευση του ίδιου και των φίλων του.

Ήταν γεγονός ότι ο Τζακ Χιούστον και οι φίλοι του, κατάλαβαν από την αρχή ότι οι πίνακες είναι αυθεντικοί. Ήθελαν μόνο να διασταυρώσουν και με τρίτο άτομο την γνωμάτευσή τους.

Το μεγάλο ερωτηματικό για τον Άλκη πήταν ποιο είναι εκείνο το άτομο στο δωμάτιο που έχει τους πίνακες και θέλει να τους πουλήσει;

Αν αυτό το άτομο γνώριζε το ιστορικό και ήθελε να τους πουλήσει ασφαλώς και θα το κοινοποιούσε και θα προχωρούσε σε πλειστηριασμό στοχεύοντας στην όσο το δυνατό υψηλότερη τιμή.

Όμως έπρεπε να αποδείξει ότι οι πίνακες του ανήκουν και να δώσει μια σαφή εξήγηση πως βρέθηκαν στα χέρια του.

Αυτό δεν έγινε.

Σημαίνει ότι το άτομο που διαπραγματεύεται με τον Τζακ Χιούστον την πώληση των πινάκων δεν είναι ο πραγματικός κάτοχός τους. Πιθανόν να είναι προϊόν κλοπής.

Όμως ο Τζακ Χιούστον δεν είναι κανένας αφελής που θα ρίξει τα λεφτά του για των αγορά πινάκων που δεν γνωρίζει από που προήλθαν. Κάτι δεν πάει καλά σκέφθηκε ο Άλκης.

Γύρισε και είδε τους άλλους στο δωμάτιο. Όλοι τους τον κοιτούσαν ψυχρά αινιγματικά.

Όσο αργούσε να εκφέρει γνώμη τόσο τα βλέμματά τους γίνονταν πιο παράξενα ποιο αινιγματικά.

Έριξε μια γρήγορη ματιά στον Στέλιο Ραγκί. Και αυτός όρθιος όπως και οι άλλοι τον κοιτούσε περιμένοντας. Μόνο η ματιά του Στέλιου Ραγκί είχε μια γλυκύτητα. Δεν ήταν όπως τους άλλους.

Σε εκείνα τα λεπτά θυμήθηκε ξανά μια κουβέντα

του καθηγητή του όταν ο Άλκης τον ρώτησε για το σύγγραμμα του στο οποίο χρησιμοποίησε και τον λαϊκό μύθο.

Σε κάποιο σημείο της μελέτης του ο καθηγητής αναφέρθηκε και στο λαϊκό μύθο που χαρακτήριζε τους χαμένους πίνακες «καταραμένους» και πως «οδηγούν στον θάνατο τον εκάστοτε κάτοχό τους».

Τον είχε ρωτήσει ο Άλκης:

- Πιστεύετε στους λαϊκούς μύθους κύριε καθηγητά;

Εκείνος του απάντησε αινιγματικά:

- Οι λαϊκοί μύθοι δεν ισχύουν για όσους δεν τους πιστεύουν.

Ο Άλκης ήταν έτοιμος να τον ρωτήσει ξανά, όμως ο καθηγητής του, άλλαξε κουβέντα.

Εξάλλου η ιστορία και το τέλος της Γαλλίδας κόμισσας δεν μας παραπέμπει σε μύθο;

Σύμφωνα πάντα με τον καθηγητή, η Γαλλίδα κόμισσα όταν την εγκατέλειψε ο νεαρός εραστής της έπεσε σε βαθιά μελαγχολία.

Κλείστηκε στον εαυτό της και δεν δεχόταν καμμιά επίσκεψη.

Η μόνη της συντροφιά ήταν η γριά καμαριέρα της.

Κάθε βράδυ μετά το δείπνο την υποχρέωνε να κάθεται δίπλα της και να ακούει τις ιστορίες της. Της μιλούσε συνέχεια για τους παλιούς εραστές της και πόσο όμορφη ήταν.

Η κόμισσα σταματούσε την αφήγησή της μόνο όταν η γριά καμαριέρα αποκοινόταν στην καρέκλα και άκουγε το δυνατό ροχαλτό της.

Τότε ξεκινούσε με αργά βήματα προς το υπνοδωμάτιο της μόνη χωρίς την συντροφιά κανενός εραστή.

Εκείνο που την συντάραξε ήταν όταν πληροφορήθηκε για την δολοφονία του τελευταίου εραστή της.

Η αστυνομία του Παρισιού τον βρήκε μαχαιρωμένο σε ένα δρόμο μιας συνοικίας της Γαλλικής πρωτεύουσας, όπου υπήρχαν παράνομες χαρτο-

παιχτικές λέσχες.

Την δολοφονία η αστυνομία την απέδωσε σε ληστεία.

Ήταν φανερό πλέον ότι ο νεαρός εκείνος πούλησε τους πίνακες και έγινε στόχος σπείρας που τον δολοφόνησαν για να τον ληστέψουν.

Το γεγονός αυτό δεν το άντεξε η Γαλλίδα κόμισσα.

Ένα πρωινό, λίγες μέρες αργότερα, η καμαριέρα της, την βρήκε νεκρή στο κρεββάτι.

Μέσα σε όλες τις σκέψεις του και τα ερωτηματικά που τον βασάνιζαν ο Άλκης θυμήθηκε και την ιστορία της Γαλλίδας κόμισσας.

Να είναι άραγε λαϊκός μύθος ο τραγικός θάνατος του νεαρού εραστή και το τέλος της Γαλλίδας κόμισσας; Αναρωτήθηκε.

Όλοι στο δωμάτιο συνέχιζαν να τον κοιτούν περιμένοντας την γνωμάτευσή του.

Όμως δεν ήταν αυτό που δυσκόλευε τον Άλκη να μιλήσει.

Εκείνο που τον βασάνιζε ήταν ποιος ήταν ο κάτοχος των πινάκων και πως βρέθηκαν στα χέρια του οι χαμένοι για χρόνια αυτοί ζωγραφικοί πίνακες.

Όμως μια τέτοια ερώτηση θα εξέθετε τόσο τον άγνωστο για τον Άλκη μέχρι στιγμής εκείνον άνδρα αλλά και τον φίλο του Στέλιο Ραγκί.

Πως διαπραγματεύεται ο Τζακ Χιούστον την αγορά πινάκων μεγάλης αξίας χωρίς να ερευνήσει την προέλευση τους.

Στο γραφείο ήταν μισάνοιχτη η πόρτα που οδηγούσε έξω στον κάποιο.

Ο Άλκης χωρίς να πει λέξη με δύο βήματα πετάχτηκε έξω στον κάποιο.

Ενιώθηκε να πνίγεται.

Εκεί τον περίμενε μια ακόμη μεγαλύτερη έκπληξη. Κάτι που ούτε στα πιο τρελά του όνειρα δεν είχε φανταστεί.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)